

Rad uz zadovoljstvo

Dalibor Tanev je rođen 1982. godine. Osnovnu školu je završio u Starčevu a srednju poljoprivrednu školu u Pančevu. Nakon školovanja sticao je radne navike i oprobao se u raznim poslovima, drvna industrija, moleraj, radio u raznim izvođačkim firmama. Trenutno radi u HIP "Azotara" Pančevo. Otac je jednog deteta i četiri godine živi u bračnoj zajednici. Dalibor za sebe kaže da je kao mali bio nestašno dete ali da ga je ljubav prema prirodi kontrolisala da izađe na pravi put. Danas je Dalibor jedan od retkih majstora u okolini koji se sve više i ozbiljnije usavršava za prepariranje ribljih trofeja.

Zašto kažete da ste bili nestašno dete?

- Kao klinac sam bio uvek raspoložen za neku štetu, magnet za probleme. Uz sada pokojnog oca sam zavoleo prirodu, reku, ribolov, kampovanje i još puno stvari. Problemi su se uvek nekako dešavali kad nisam u prirodi nego u društvu drugara iz ulice. Sve je to naravno period odrastanja, vreme kad deca ne rezonuju baš najbolje dali rade prave stvari. Na sreću nikada nisam napravio neki ozbiljniji problem i sada kao zreo čovek vidim gde sam grešio.

Ribolov i danas volite?

- Malo je reći da obožavam taj sport, u mom domu se redovno gledaju satelitski tv programi posvećeni ribolovu, čitam ribo revije, često šaljem fotografije i pojavljujem se u njima sa ulovljenim trofejima. Često izlazim na vodu i bazirao sam se na lov štuke i ostalih grabljivica na varalicu. Samo pojavljivanje na obali neke vode, reke, jezera, kanala na mene deluje opuštajuće i uopšte mi nije bitno koje je godišnje doba, bitno je da uživam u tome.

Počeli ste da preparirate svoj ulov?

- Oduvek sam želeo da ovekovečim ulovljeni trofej, fotografija je lepa stvar ali to je samo parče papira na kojem je ovekovečen jedan trenutak. Počeo sam da se zanimam za tehnike prepariranja koje se primenjuju kod riba. Odneti ulov kod majstora koji od cele ribe preparira samo glavu bilo je skupo a i to je samo jedan deo ribe. Prilično brzo sam ušao u tajne prepariranja ribljih glava ali nisam se zadržao samo na tome doneo sam odluku da napredujem i usavršavam, može se reći, zanat prepariranja.

Kako ste došli do potrebnih informacija?

- Uz pomoć interneta. U početku mi je bilo jako teško. Kasnije sam spostavio neke kontakte i veoma sam zahvalan ljudima koji su mi izašli u susret. Posebno mi je drago što imam odličnu saradnju sa kolegom iz Našica iz Republike Hrvatske koji mi je nesebično otkrio mnoge tajne. Čovek je jako iskusan u tom poslu, najveća životinja koju je u potpunosti preparirao bio je medved. Takođe imam odličnu saradnju i mnogo toga da naučim od jednog prijatelja iz Beograda koji se odvažio da preparira dva majmuna što je jako teško.

Da li postoji neki detalj na koji posebno obraćate pažnju prilikom prepariranja?

- To su svakako oči. Trudim se da obratim pažnju na detalje. Kvalitet rada se ceni ako je preparirani primerak ribe realan, potpuno isti kao da je tek izvađen iz vode. Sve se nekako može odraditi ali oči su najteži deo posla. Na tržištu se mogu naći stakleni primerci ribljih očiju ali potrebna je dodatna dorada i farbanje. Jako je teško izvući detalje koji su prirodni, inače kad smo kod farbanja, ceo primerak se farba jer kada se koža propusti kroz kiseline i postupak štavljenja igube se prirodne boje koje sa air braš tehnikom vraćam u prvobitno stanje da bi na kraju ceo primerak lakirao kako bi dobio efekat da je riba upravo izvađena iz vode.

Možda postoje neke tajne koje bi podelili sa našim čitaocima?

- Ništa u ovom poslu nije tajna, potrebno je samo da se neko zainteresuje i sve informacije se mogu naći na globalnoj mreži. Ne bih da pominjem kiseline koje se koriste za štavljenje jer su prilično opasne za čovekovo zdravlje, nevolim da dajem takve informacije jer nisam kompetentan. Unutrašnjost trofeja se pravi od stiropora koji se oblikuje po veličini ulova i oblika kakvog želite da bude, tu do izražaja dolazi umetnost i kreativnost. Postoji još mogućnosti kako bi se napunila unutrašnjost trofeja ali najzatupljeniji je sistem koji sam prvi naveo, uz malo vežbe, izučavanja anatomije i kreativnosti svako može da ukrasi svoj kutak doma sa trofejom koji je sam ulovio.

Koliko je teško danas uloviti pravi trofej?

- Pravi i vredan trofej je uvek teško uloviti, verovatno je iz tog razloga i nastao ovaj zanat. Radi se o tome da primerak preparirane ribe nemora da bude kao iz filmova, orijaških razmera. To može da bude riba bilo koje veličine koja se može uloviti u našem okruženju. Moj najveći trofej za života bi bio da se ako ništa bar deo Nadele koji prolazi pored Starčeva vrati u stanje donekle u kojem je bio, nadam se da ću to doživeti, veći trofej mi ne treba. Lovci dobar pogled i još bolji dvogled a vi ribolovci bistro!